

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 vtrum in hominibus debeant esse diuersi status, siue diuersa officia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

tionem in genere claudunt, non in specie: quoniam commune genus status existentium in charitate per negationem vinculi, quo peccator alligatur, dicitur. Species autem huiusmodi status secundum proprias differentias non omnes, sed perfectorum tantum, dicit obligationem. Et hoc sufficere auctor ipse restatur in litera quarti articuli in response ad secundum, dum loquens de huiusmodi distinctione dicit, quod per hoc hi diuersi status distinguuntur, quod si homo iaceat, vel se deat, vel accipiat, sed solum quando erexitur stat. Nec rursus stare dicunt si mouetur, sed quando quiete: & inde est quod et in ipsis actionibus humanis dicit negotium aliquum statu hinc in ordine propriis dispositionibus cū quadam immobilitate, seu gete. Vnde & circa hoīes ea quae de facili circa eos variantur, & extrinseca sunt, non consti tuunt statum, puta, quod aliq̄ sit diues vel pauper, in dignitate constitutus vel plebeus, vel siq̄d alius ē homī. Vnde & in iure ciuilis dicit, quod ei qui a senatu amouetur, magis dignitas, quam status auferitur: sed solū id ut ad statum hoīis pertinere, quod respicit obligationem personae hoīis, put. aliq̄ est sui iuris, vel alieni, & hoc non ex aliqua causa leni, vel de facili mutabili, sed ex aliquo permanente: & hoc est quod pertinet ad rationem generis, quod in proposito est respicere obligationem: Hoc autem non salutare: quoniam status incipiens, & proficiens, non diuersificantur penes respicere obligationem aliquam.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod res extitudo inquantū homī, non pertinet ad rationem status, sed solū in quantum est conaturalis homini, simul addita quadam parte. Vnde in alijs animalibus non restringit res extitudo ad hoc, quod stare dicuntur: nec est hoīes stare dicuntur, quātūcūq; sunt recti, nisi quiete de ficiat a propria ratione status. Sunt nam hi ita in genere status, sicut formē & embryo non succidentes, sunt in genere uitēum. Non sunt ulla species de per se, sed utique ad aliud. Et similiter status incipiens & proficiens, ut ipsa eorum nominis ostendunt, itam ad aliud, hoc est, ad perfectionem, perfectionis status significant. Vnde auctor in principio sequentis questionis dicit. Deinde considerandum est de his qui pertinent ad statū perfectionis, ad quem alii status ordinantur. De statu autē coniugiorū, virginum &c, duplice dici potest. Primo quod in iure nec virginitas, nec viduitas constituit statum, nisi vinculo firmetur: unde itaque sunt distincta viduarum & virginum. Secundo potest dici, ut dictum est de incipiens & proficiens, quod sine vinculo imperfekte hinc rationem status ratione sui generis, quo libertatem habent a vinculo coniugali. Ad id quod additur de statu clericali, respondetur, quod cū prima solū constituit clericatus, & prima tonsura ad officium p̄petet, sicut &

ordo omnis, sacerdotatus &c, consequens est quod clericatus non statum, sed officium constituit, cuius signum est quod clericos in duos status distinguimus, sacerdotiales & secularia. Est autem implicatio quodammodo in adiecto dicere clericos secularia, si clericus est nomen status. Sed officio adiungitur nomen status, cōprobaturque id ex eo quod prima tonsura inchoatio quodam ordinis est, quod constituit officium spectare. Ad autoritatem demum Anselmi, & similes, quae fortan multæ adduci possent, unico uestibulo responderi potest, quod non ista stricte & proprie statutus nomine vñ sunt, sed per statum intellexerunt conditionem, quasi dicent. Quatuor sunt conditiones hominum &c, in qua significacione frequens uidetur usus esse.

P¶ 2 Praet. Natura non facit per multa quod potest facere per unum: sed operatio gratiae est multo ordinari, quam operatio naturæ. ergo conuenientius est, quod ea quae pertinet ad actus gratiae, per collatum hoīes administrarentur, ita quod non esset in Ecclesia diuersitas officiorum, & statuum.

P¶ 3 Praet. Bonum Ecclesia maxime uidetur in pace consistere, secundum illud psal. 147. Qui posuit fines tuos pacem. & 2. ad Cor. v. l. dicit. Pacem habete, & Deus pacis erit uobis: sed diuersitas est in peditijs pacis, quam similitudo causare uidetur, secundum illud Eccl. 13. Omne animal diligit simile sibi, & Philo dicit in 7. polit. quod modica differēcia facit in ciuitate dissidiū. ergo ut quod non oporteat in Ecclesia esse diuersitatem statuum, & officiorum.

SED CONTRA est, quod in Psal. 44. ad laudem Ecclesie dicitur, quod est circumambitatio varietate. ubi * gl. dicit, quod doctrina apostolorum, & confessione martyrum, & puritate virginum, & lamento penitentiorum ornatur Regina. i. Ecclesia.

RE SPON. Dicendum, quod diuersitas statuum, & officiorum in Ecclesia ad tria pertinet. Primo quidem ad pfectiōnem ipsius Ecclesie. Sicut nam in rerū naturalium ordine pfectio, quae in Deo simpli citer & uniformiter inuenitur, in uniuersitate creaturarū inuenitur non poterit, nisi diffiniter & multipliciter, ita etiam plenitudo gratia, quae in Christo sicut in capite adunatur, ad membra eius diuersi moderūdūt, ad hoc quod corpus Ecclesie sit pfectum. Et hoc est quod Apostolus dicit ad Ephes. 4. Ipse dedit quodam quidem apostolus, quoddam autem prophetas, alios autem

ratio diuersitatis secundum officium. Decor priatur gradui, ut ratio diuersitatis secundum gradum.

In eodem articulo tertio in response ad secundum dubium occurrit circa illud, Diuersitas vitarum accipitur secundum diuersos actus, qui conuenient homini secundum seipsum. Officia autem distinguuntur secundum actus, qui referuntur ad alios. Videtur enim hoc esse fallax, eo quod vita activa manifeste acte dicit secundum actum, qui referuntur ad alium. Ad proximum, ut patet ex superdictis de vita activa.

¶ Ad

Ad hoc dicitur, quod ipse actus actionis utitur potest considerari duplicitate. Primum, ut est exercitium hominis studentis tali uite, seu actu. Et namque actus uirtutis, qui bonum reddit habet, & sic continuitatam actionem: quamnam, ut in litera dicitur, vita de absolute, hoc est, uiuere dicitur quod secundum seipsum, & non relatiuē ad aliud. Et propterea actus, in quantum sunt differentia vita, considerantur, ut conuenient homini secundum seipsum, secundum quod iunctum in suis uirtutibus bene disponunt. Alio modo considerantur, ut referuntur ad alios: sicut docere, ad eum qui doceatur, & indicare, ad eum qui iudicari ordinatur. Et sic sunt prius actus distinguunt officia: & haec sufficiant etiam pro quanto articulo. Dicussa sunt siquidem, quae in illo sunt in principio huius questionis.

Ad PRIMVM ergo dicendum, quod diuersitas statuū, & officiorum non impedit Ecclesia unitatem, quae perficitur per unitatem fidei & charitatis, & mutuae subministratio-

nis, fī illud Apost. ad Eph. 4. Ex quo totum corpus est compāctum. S. per fidem, & cōxēm. S. per caritatem, per omnēm iuncturam subministratio- nis, dum scilicet unus alii seruit.

Ad II. Dicendum, quod sicut natura non facit p multa, quod potest facere per unum: ita etiam non coarctat in unum id, ad quod multa requiruntur, secundum illud Apost. i. ad Corint. 12. Si totum corpus oculus, ubi auditus? Vnde & in Ecclesia, quae est corpus Christi, oportuit membra diuersificari, secundum diuersa officia, status & gradus.

Ad III. Dicendum, quod sicut in corpore naturali, membra diuersa continentur in unitate per uirtutē spiritus uiuificantis, quo abscedente membra corporis separantur: ita etiam in corpore Ecclesiae conseruantur pax diuersorum membrorum uirtute Spiritus sancti, qui corpus Ecclesiae uiuiscat, ut habetur Ioan. 6. Vnde Apost. dicit ad Ephes. 4. Solliciti seruare unitatem spiritus in uinculo pacis. Dicredit autem aliquis ab hac unitate spiritus, dum querit quae sibi sunt propria: sicut etiā in terrena ciuitate pax tollitur ex hoc, quod ciues singuli quae sua sunt, querunt. Alioquin per officiorum, & statuum distinctionem tam mentis, quam in ciuitate terrena magis pax conseruat, inquantum per haec plures sunt, qui comunicant aetibus publicis. Vnde & Apost. dicit i. ad Cor. 12. Quod Deus temperauit nos, ut non sit schisma in corpore, sed pro inuicem sollicita sint membra.

ARTICVLVS. III.

Vtrum officia distinguantur per actus.

Ad TERTIVM sic proceditur. Videtur, quod officia non distinguantur per actus. Sunt nam in infinitate diuersitates humanorum actuum tam in spiritualibus, quam temporalibus: sed infinitorum non potest esse certa distinctio. ergo per diuersitates actuum non potest esse humanorum officiorum certa distinctio.

Prat. Vita actua & contemplativa. Actus distinguuntur, ut dictum est: ita esse distinctio officiorum a distinctione ergo officia distinguuntur per actus.

Prat. Ordines etiam ecclesiastici, secundum statuū per actus distinguuntur. Si ergo officio officiorum graduum & statuum, non ergo videtur, quod officia distinguuntur.

Sed contra est, quod Iohannes dicit, quod officium ab efficiendo, propter decorum fermentum littera: sed efficere pertinet ad actionem, per actus distinguuntur.

RESPON. Dicendum, quod sicut distinctio officia in membris Ecclesie, ad tria divisionem, actionem, & decorum: & haec triplex distinctio diuersitatis officiorum. Vnde quidem, per respectum ad perfectum, hoc accipitur distinctio statuum, prout alii perfectiores. Alia vero distinctione respectum ad actionem, & haec distinctione officiorum. Dicuntur enim in diuersis officiis sunt ad diuersas actiones deputati. Atque respectum ad ordinem pulchritudinis sunt & secundum hoc accipitur distinctio genit. s. in eodem statu, vel officio uno est. Vnde & in Pfl. 47. dicitur secundum teram. Deus in gradibus eius cognoscitur.

Ad PRIMVM ergo dicendum, quod diuersitas humanorum actuum est infinita, dum hanc non distinguuntur officia, sed formalem diuersitatem, que acquirunt diuersas species actuum, secundum quae non sunt infiniti.

Ad SECUNDVM dicendum, quod ueritas diuersitas vitarum accipitur secundum actus, qui conuenient homini secundum. Sed efficientia, a qua sumuntur nomen officiorum est, importat actionem tendentiam, dicitur in 9. Meta. Et ideo officia distinguuntur prius secundum actus, qui referuntur ad unum: dicitur doctor habere officium, scilicet alius: & ideo Iohannes dicit, quod officium, quicunque illa agat, que nulli officium, sed pro se proficit omnibus.

Ad TERTIVM dicendum, quod diuersitas officiorum, & graduum secundum diuersitatem, * dictum est. Contingit, ut quod alia non accipiunt, cum aliquis deputatur ad aliam, & ultra rem, simul ex hoc habet officium, & ulterius quandam perfectius statum habeat. Etus sublimitatem, sicut patet de episcopo, & autem ecclesiastici specialiter distinguuntur diuersa officia. Dicit enim Iohannes in K. Officiorum plurima genera sunt, sed prout lud est, quod in sacris diuinisque rebus.

ARTICVLVS. III.

Vtrum differentia statuum attendant secundum in-

proficiens, & perfectos.

Ad QUARTVM sic proceduntur. Videatur, quod officia statuum non attendant secundum in-

proficiens, & perfectos. Dicuntur enim officia,

diuersae sunt species, & differentiae, scilicet famili-

differentia inchoationis, proficiens, & per-

diuiduntur gradus charitatis, & impetu-